

Blok tematyczny: Witaj szkoło.

Temat dnia: Już w szkole.

Cel lekcji: Nauczyć dzieci pytać o imię i odpowiadać na to pytanie. Wprowadzić pytanie : Co to jest? Nazwać pomieszczenia i przedmioty najbliższego otoczenia. Zintegrować grupę klasową poprzez zabawy. Zainteresować językiem polskim.

Pomoce:

Uczeń: kredki, blok rysunkowy, piórnik z przyborami szkolnymi.

Nauczyciel: Tekst zabawy: "Mam chusteczkę haftowaną" i wierszyk do rozdania uczniom.

Zapis w dzienniku: Powitanie po polsku. Nasze imiona. Stawiamy pytanie o imię. Ćwiczenia utrwalające pytania i odpowiedzi - zabawa ruchowa. Zabawa "w iskierkę". Edukacyjna wersja powszechnie znanej dziecięcej zabawy "Mam chusteczkę haftowaną". Spacer po szkole i nazywanie po polsku głównych pomieszczeń. Piórnikowe muzeum. Książka. Zabawa: "Dzieci do klasy". Pożegnalny wierszyk.

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel krótko wita i mówi: Nazywam się Będziemy się razem uczyć języka polskiego. Jak się nazywa język, którego będziemy się uczyć? Dzieci chórem: język polski (pytanie i odpowiedź powtarzają się kilka razy).

2. Wraz z nauczycielem dzieci stają w kręgu. Kolejno podają swoje imiona. Kto zapamiętał jak najwięcej imion? Dzieci wymieniają zapamiętane imiona. Czynność możemy powtórzyć dwukrotnie (jeśli jest to zespół dzieci, które się znają, zabawę można odwrócić tak, by to nauczyciel uczył się imion).

3. Ćwiczenie językowe:

I faza ćwiczenia:

Pytanie do wszystkich dzieci po kolei: *Jak masz na imię?* (utrwalanie poprzez powtarzanie).

II faza ćwiczenia:

Kto z was zada teraz to samo pytanie, które zadawałam ja? A kto odpowie koleżance na to pytanie? (kilkoro dzieci powtarza ćwiczenie).

III faza

Nauczyciel mówi: Mam na imię Ilona, a ty jak masz na imię? (wita się po kolei ze wszystkimi dziećmi, powtarzając tę samą frazę). Dziecko odpowiada: Kasia (Na tym etapie wystarczy krótka odpowiedź jednowyrazowa, podanie imienia). Cała uwaga uczniów skupia się na szyku i znaczeniu zadawanego pytania.

IV faza ćwiczenia:

Dzieci w kręgu zadają sobie **po kolei** to samo pytanie.

Jak masz na imię?

Zuzia.

Jak masz na imię?

Franek. (itp.)

V faza ćwiczenia: Wprowadzenie rozbudowanej odpowiedzi: Mam na imię Janek.

Krąg dzieci razem z nauczycielem jeszcze raz wykonuje ćwiczenie. Tym razem każde dziecko ma okazję zapytać i odpowiedzieć całym zdaniem. Aby skupić uwagę dzieci na ćwiczeniu, uczynić je atrakcyjnym, można zastosować dodatkowo zabawę ruchową. Dziecko, które wypowiada zdanie "Mam na imię...", jednocześnie wykonuje jakiś powitalny gest: kłania się, udaje, że właśnie uchyliło kapelusza, rozchyła ręce w geście powitalnym (pozostawiamy dzieciom swobodę twórczą).

VI faza ćwiczenia:

Pytanie: Jak ma na imię chłopiec w zielonych spodniach? (podpowiedź nauczyciela polega na wskazaniu przedmiotu, o który pyta (stosowanie metody bezpośredniej nie wymaga każdorazowego tłumaczenia wszystkich wyrazów, metoda zakłada kojarzenie dźwięku z samodzielną uczniowską obserwacją). **Jak ma na imię dziewczynka w okularach? Jak ma na imię dziewczynka w niebieskiej sukience? Jak ma na imię chłopiec, który stoi przy Franku? (itp.)**

2. Zabawa w iskiarkę. Nauczyciel mówi: Teraz się już dobrze znamy, przekażmy sobie iskiarkę na znak nowo zawartej przyjaźni. Dzieci i nauczyciel chwytają się za ręce. Nauczyciel puszcza iskiarkę, czyli ścisną dłoń stojącego obok dziecka, ono puszcza iskiarkę dalej. Gdy iskiarka wróci do nauczyciela, ten może zmienić kierunek iskiarki. Zmiana kierunku będzie dla dzieci dodatkowym urozmaiceniem zabawy.

3. Można zastosować także zabawę, która jest wolnym wariantem powszechnie znanej w Polsce zabawy w kole (patrz tekst poniżej).

Dzieci stają w kole, a jedno z nich w środku. Dzieci trzymając się za ręce, ruszają w koło i śpiewają piosenkę. Dziecko w środku chodzi w przeciwną stronę niż koło i macha chusteczką w stronę wybranych dzieci. Ostatnie zdanie wypowiada, zatrzymując się przy konkretnym dziecku i oczekuje, że wypowie ono pełne zdanie: **Masz na imię Basia**. Następuje wymiana dzieci, teraz Basia wchodzi do koła (Ten wariant zabawy pozwala stopniowo wyćwiczyć drugą osobę liczby pojedynczej). Początkowo grupa liczy przede wszystkim na śpiew nauczyciela, ale jednocześnie uczy się tekstu piosenki w formie zabawy. Nie poprawiamy dzieci natrętnie, a jedynie wyraziście powtarzamy tekst). Efekt osiągniemy, gdy zabawa zostanie powtórzona na kolejnych lekcjach.

Tekst piosenki- zabawy: Mam chusteczkę haftowaną wszystkie cztery rogi, kto me imię szybko zgadnie, rzucę mu pod nogi. Ty pamiętasz, ty przypomnisz, a ty nie zapomnisz.
Jak na imię mam, zgadnij szybko sam.

4. Spacer po szkole i nazywanie po polsku głównych pomieszczeń. Jeśli szkoła działa w warunkach uniemożliwiających spacerowanie po budynku, to można zrobić "spacer" po naszym szkolnym pomieszczeniu i zaobserwować przedmioty wiszące na ścianach:

To jest klasa.

To jest tablica.

To jest korytarz.

To jest obrazek.

To jest stołówka.

To jest kalendarz.

To jest sala gimnastyczna.

To jest zegar.

To jest biblioteka.

Można też zrobić wystawę przedmiotów w piórniku i nazwać je wszystkie:

Zróbcie na swojej ławce wystawę przedmiotów wyciągniętych z piórnika. N. nazywa cztery charakterystyczne przedmioty. Dzieci starają się zapamiętać nazwy. Teraz nauczyciel pyta i jednocześnie tworzy wzór.

Nauczyciel przedstawia swój piórnik. Tekst nauczyciela, który powtarzać będą uczniowie, wypowiedzany jest wolno i dobitnie: Witam was w moim piórniku. To jest ołówek, to jest długopis, to jest gumka (itp.)

Stwórzcie teraz swoje "muzea". Kto zaprosi nas do swojego Piórnikowego Muzeum?

"Wycieczka" porusza się od ławki do ławki, gdzie kolejni "komisarze wystawy" przedstawiają swoje eksponaty lub kolejne dzieci ustawiają swoje eksponaty w wyznaczonym miejscu i wypowiadają tekst komisarza wystawy: Witam was w moim muzeum. To jest gumka (itp.)

"Zwiedzający" mogą bić brawo oprowadzającemu po zakończonej prezentacji.

Ponieważ uczniowie zapamiętują nowe wyrazy, wybieramy do utrwalenia kilka charakterystycznych, ograniczamy ich ilość, aby stworzyć szansę skutecznego zapamiętywania. Np. klasa, korytarz, biblioteka, przerwa, piórnik, gumka, długopis, pióro, kredka itp.

5. Książka - nasz przyjaciel. Dzieci wchodzi na chwilę do biblioteki (lub oglądają książki w klasie). Nauczyciel bierze do ręki książkę i pyta: Co to jest? Na pytanie odpowiadają po kolei wszystkie dzieci. Nauczyciel zadając pytanie, sięga po różne książki (staranna, wielokrotna wymowa słowa: *książka - ćwiczenie w zapamiętywaniu*).

6. Zabawa ruchowa: *Dzieci do klasy*. Dzieci spacerują swobodnie po klasie albo po korytarzu. Bawią się "w przerwę". Mogą udawać grę w klasy, skoki na skakance albo inne charakterystyczne czynności (pozwalamy uczniom na swobodną ekspresję). Na hasło nauczyciela: *Dzieci, dzieci do klasy!* uczniowie ustawiają się w pary. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie, aby przyzwyczaić uczniów do określonej dyscypliny przed rozpoczęciem zajęć. Dyscyplina pracy na lekcji będzie się dzięki temu ćwiczeniu rozpoczynała od ustawienia się w parach zaraz po dzwonku przy drzwiach klasy. Zawieramy z dziećmi taki kontrakt.

7. **Podsumowanie lekcji.**

Nauczyciel mówi: Już trochę mówimy po polsku. Sprawdźmy to. *Jak masz na imię? Co to jest?* (nauczyciel pokazuje przestrzeń klasy, uchyla drzwi i pokazuje korytarz lub jakiś przedmiot).

A kto zapamiętał nazwy niektórych miejsc w szkole i chce je powtórzyć?

7. Mam dla was wierszyk na pożegnanie (dzieci otrzymują wklejki do zeszytu)

Wariant dla dziewczynek:

Każdy ma imię - chłopiec, dziewczynka,

Polak, Greczynka i Ukrainka.

Jak masz na imię? - pyta sąsiadka.

Mam na imię Agatka.

Wariant dla chłopców:

Każdy ma imię dziewczynka, chłopczyk

Czech, Ukrainiec oraz Etiopczyk.

Jak masz na imię - pyta pan Janek,

Mam na imię Franek.

Wierszyk kilkakrotnie czyta nauczyciel, prosząc, by dzieci próbowały powtarzać z nim. Nie znają jeszcze liter, ale otrzymują "wklejkę" do zeszytu, bo być może wierszyk w domu przeczytają z rodzicami albo wrócą do niego kiedyś.

8.Zadanie domowe:

Nauczyciel wyciąga swoją rodzinną fotografię i przedstawia: Moja mama **ma na imię Anna**, mój tata **ma na imię Ryszard**, mój mąż **ma na imię Jan**, a moja córka ma **na imię Renata**. Gdy wrócicie do domu, przygotujcie obrazek przedstawiający waszą rodzinę, abyście mogli przedstawić nam ją na następnej lekcji.

Zakończenie. Nauczyciel mówi. Do widzenia dzieci. Pożegnaj się teraz z wami wszystkimi po kolei (utrwalanie frazy). Do widzenia, Kasiu, Do widzenia, Jasiu (itp.) Nauczyciel może podchodzić do każdego dziecka i wyciągać do niego rękę. Dzieci odpowiadają: Do widzenia.

Do ewentualnego wykorzystania:

Aneks muzyczny:

Piosenka do ewentualnego wykorzystania: Wprowadzona zostaje jako finałowa niespodzianka.

Dzieci mogą przy niej tańczyć i nucić. Nie spodziewamy się zrozumienia tekstu, ale dzieci rozpoznają pewnie jedno słowo - szkoła. Dzięki piosence dostrzegą podobieństwo słów w języku polskim i ukraińskim.

5. Piosenka o szkole:

Może zaśpiewać ją powoli nauczyciel albo odtworzyć nagranie.

Piosenka: "Witaj szkoło"

Jeszcze w uszach szumią morskie fale,

śpiewa głośno rzeźki, górski wiatr.

Na wakacjach było, było tak wspaniale,

Ale teraz już do szkoły nadszedł czas.

Witaj szkoło, witaj nasza dobra szkoło.

Przyjmij nas radośnie, miło i wesoło.

Bo wracamy wypoczęci i szczęśliwi.

Mamy mnóstwo dobrych chęci, wiele siły. /2x

W szkole czeka na nas nasza pani,

poprowadzi nas w nieznaną świat.

Bo do koła tyle, tyle spraw ciekawych,
które chcemy jak najlepiej w życiu znać.

Witaj szkoło, witaj nasza dobra szkoło.

Przyjmij nas radośnie, miło i wesoło.

Bo wracamy wypoczęci i szczęśliwi.

Mamy mnóstwo dobrych chęci, wiele siły./2x

Do tekstu wystarczą zupełnie podstawowe pytania:

Nauczyciel pyta: O czym była piosenka? (o szkole)

Co witają dzieci? (szkołę) Skąd wrócili? (z wakacji).

Nauczyciela powinny zadowolić krótkie proste odpowiedzi. Piosenka jest o szkole, dzieci wrócili z wakacji.

Proponuję dodatkowo sympatyczną i niebanalną pod względem muzycznym piosenkę z lat sześćdziesiątych "Żeby już do szkoły" oraz link z jej wykonaniem:

Żeby już do szkoły po prostu można było iść

Żeby już do szkoły po prostu dziś, dziś, dziś

Tak dzień wesoły uśmiecha się jak polny mak

Chcicie iść do szkoły?

No pewnie, tak, tak, tak.

Ta lalala.....

Ten co wymyślił lato

Niech żyje nam sto lat

I niech mu pięknie za to zaśpiewa wiatr

Lecz ile można latać po polach i po łąkach

I ile można ganiać skowronka

Żeby już do szkoły po prostu można było iść

Żeby już do szkoły po prostu dziś, dziś, dziś

Tak dzień wesoły uśmiecha się jak polny mak

Chcicie iść do szkoły?

No pewnie, tak, tak, tak.

La lalala....

Wakacje dobra sprawa

Niebrzydko pachnie las

Lecz przecież tam Warszawa już czeka nas

I trochę człowiek tęskni za klasą z zeszytami

I za nauczycielami troszeczkę też

Żeby już do szkoły po prostu można było iść

Żeby już do szkoły po prostu dziś, dziś, dziś

Tak dzień wesoły uśmiecha się jak polny mak

Chcicie iść do szkoły?

No pewnie, tak, tak, tak.

la, lalala.....

Link do *Żeby już do szkoły* piosenki: <https://www.youtube.com/watch?v=Y5hn6LOQf3k>